

స్త్రీలకు గాయత్రీ సాధన

ప్రాచీన కాలంలో గార్గీ, మైత్రేయి, మదాలస, అనసూయ, అరుంధతి, మరియు దేవయాని, అహల్య, కుంతి, శతరూప, బృంద, మండోదరీ, తార, ద్రౌపది, దమయంతీ, గౌతమి, అపాలా, సులభా, శాపతీ, ఉశిజా, సావిత్రీ, లోపాముద్రా, ప్రతిశేయ, వైశాలనీ, బైందులా, సునీత, శకుంతలా, పింగళా, జరుత్కార, రోహిణి, భద్రా, విదులా, గాంధారి, అంజనీ, సీతా, దేవహూతి, పార్వతి, అదితి, శచీ, సత్యవతీ, సుకన్య, శైవ్య, మొదలైన సతులందరూ వేదజ్ఞులు, మరియు గాయత్రీ ఉపాసకులు

వారు గాయత్రీ శక్తిని ఉపాసించడం ద్వారా తమ ఆత్మలను సమున్నతం గావించుకొనుటయేగాక, యోగసిద్ధులను పొందారు. వారు పునీతులై, గృహస్తులై, సధవులై, సావిత్రి (గాయత్రీ)ని ఆరాధించుటలో సఫల మనోరథులైనారు. ఈ మహా స్త్రీల విస్తృత వృత్తాంతాన్ని, వారి సాధనలను, సిద్ధులను వర్ణించుటకీ చిన్న పుస్తకములో సంభవము కాదు. భారతీయ, ఇతిహాస, పురాణములను పఠించిన వారికి పైన దాహించిన దేవతా స్త్రీమూర్తుల విద్యుత్తు, సాహసము, శక్తి, శౌర్యము, దూరదృష్టి, నీతి, ధర్మము, సాధన, ఆత్మోన్నతి, మొదలైన పరాక్రమాలు, తమ పద్ధతిలో, అమూల్యమైన, జాజ్జ్వల్యమాన తారకలు. వారు వివిధ సమయాలలో గావించిన చమత్కారములను గమనించిన మనము ఆశ్చర్య చకితులౌతాము.

ప్రాచీన కాలంలో 'సావిత్రి' ఒక వత్సరకాలము గాయత్రీ జపమాచరించి తాను సాధించిన శక్తితో మరణించిన తన పతి సత్యవంతుని ప్రాణములను యమధర్మరాజు నుండి తీసుకురాగలిగినది. గాంధారి తన కళ్ళకు గంతలు కట్టుకొని, ఘోర తపము ఆచరించి పొందిన శక్తితో, తన దృష్టి ప్రసారితమై నంతమాత్రాన, దుర్యోధనుని శరీరము వజ్రతుల్యము గావించినది.

అనసూయ తపస్సు బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులను శిశువులనుగా మార్చినది. సతీ 'శాండిలీ' తన తపోబలంచే సూర్యరథ గమనాన్ని నిలిపివేసినది. "సుకన్య" తప: శక్తిచే, జీర్ణ, శీర్ణ శరీరుడైన చ్యవనుని తరుణుని గావించినది. స్త్రీలయొక్క అపూర్వ తపోఇతిహాసం పురుషుల కంటే తక్కువేమి కాదు. స్త్రీ, పురుషులిద్దరికీ ప్రముఖ తపోమార్గము 'గాయత్రీ' యేనని స్పష్టమైనది.

వర్తమాన కాలంలో కూడా, అనేకమంది స్త్రీలు గాయత్రీ సాధన చేసిన వారు మాకు చిరపరిచితులు. గాయత్రీ ద్వారా వారు అధిక ఆత్మిక శక్తిని, సాంసారిక శాంతిని పొందినట్లు తెలియపరిచినారు. ఢిల్లీలో, అత్యంత ఉన్నత కుటుంబానికి చెంది, సుశిక్షితురాలైన శ్రీమతి చంద్రకళాదేవి, బి.ఎ. 'గాయత్రీ' దేవి యొక్క అనన్య సాధిక. ఈ సాధన ద్వారా ఆమె రోగ గ్రస్తులకు స్వస్థత చేకూర్చుటములో ఫలితమును పొందినది. ఈమె హస్త స్పర్శతో రోగ నిర్మూలనము పొందేవారు. హైదరాబాద్ (సింద్)లోని శ్రీమతి విమలాదేవి అత్తగారు మహా కర్మశ స్వభావురాలు. భర్త త్రాగుబోతు. వేశ్యగమనాది దురలవాట్లన్నీ వున్నాయి. విమలాదేవి మేనత్త ఆమె విపత్తి నివారణార్థముగా గాయత్రీ మాత ఉపాసనా విధానాన్ని నేర్పించినది. ఆమె ఆ సాధన

చేయడము ప్రారంభించినది. ఫలితం ఊహాతీతంగా జరిగినది. కొన్ని రోజులలోనే అత్త, భర్తల యొక్క స్వభావములో ఆశ్చర్య జనకమైన మార్పువచ్చినది.

‘వారీసాల్’ (బెంగాల్)లో ఒక పెద్ద ఆఫీసరు ధర్మపత్ని శ్రీమతి హేమలతా చటర్జీకి 33సం॥వరకు సంతానము కలుగలేదు. ఆమె భర్త, ఇతర కుటుంబ సభ్యులకది బాధాకరంగా నుండెను. అప్పుడప్పుడు ఆమె భర్తకు ద్విత్వీయ వివాహ చర్చకూడా రావడము జరిగేది. హేమలతకి అది వ్యధగా ఉండి, దానివలన ఆమెకు మూర్ఛ రోగమొచ్చినది. ఒక గాయత్రీ సాధకుడు ఆమెకు గాయత్రీ సాధనా విధిని బోధించాడు. ఆమె శ్రద్ధా పూర్వకముగా గాయత్రీ ని ఉపాసన చేయడం ప్రారంభించినది. గాయత్రీ దేవి కృపచే సంవత్సరం తరువాత ఒక పుత్రికను ప్రసవించినది. ఆమెకు గాయత్రీ అని నామకరణము చేసిరి. తరువాత రెండు, రెండు సంవత్సరాలు వ్యవధిలో ఇద్దరు పుత్రులు జన్మించారు.

గోదావరి జిల్లాలో వాసంతీదేవి భూతోన్మాదముతో బాధపడుతుండేది. భూతప్రేతలు ఆమె శిరస్సుపైనుండేవి. 12సం॥ల వయస్సులోనే ఆమె వృద్ధురాలిగా మారినది. తన కుమార్తె యొక్క పీడను వదలించడానికి ఆమె తలితండ్రులు చాలా ధనమును ఖర్చుచేశారు. వారికి వ్యాకులత పెరిగినది కాని ప్రయోజనము కనిపించలేదు. చివరకు గాయత్రీ పురశ్చరణ గావింప చేసిన పిదప వారి కుమార్తె కు వ్యాధి కుదిరినది.

‘కాన్పూరు’ లోని అయోధ్యా ప్రసాద్ ధర్మపత్ని శాంతిదేవి. మిడిల్ క్లాసు మాత్రమే ప్యాస్ ఐయినది. 12సం॥లోపు చదువు మానివేసి కుటుంబ జంఝూటములో పడివున్నది. అకస్మాత్తుగా ఒక సంవత్సరం లోగా “మెట్రిక్” ఫారం గాయత్రీ ఉపాసనాబలంతో, కొద్ది ప్రయత్నముతో పూర్తిచేసి ఉత్తీర్ణురాలయినది.

‘వాలంపూర్’ సావిత్రి దేవి దుబే పేరుగల ఒక మహిళ భర్త మృతి ఆమెకు 18సం॥ల వయస్సులో జరిగినది. దానితో ఆమె అధిక రోగ గ్రస్తురాలయినది. ఒకరోజు ఆమెకు భర్త స్వప్నములో కనిపించి “నీవు గాయత్రీ ఉపాసన చేయి నీ ఆత్మకు దాని వలన సద్గతి కలుగుతుంది. నీ వైధవ్యము పరమ శాంతి ప్రదంగా వుంటుంది అని చెప్పేడు. ఆమె భర్త ఆజ్ఞానుసారము అటులనే గావించినది. ఆమె కుటుంబములో ఉంటూనే ఉచ్చస్థితి, మహాత్ముల స్థితిని పొందినది. ఆమె జిహ్వా నుండి వెలువడే ప్రతి మాట తధ్యమయ్యేది.

”కటక్” జిల్లా రామపూర్ గ్రామంలో ఒక కుమ్మరి కన్య సోనాబాయికి నిత్యమూ స్వప్నంలో , జాగ్రదావస్థలో అప్పుడప్పుడు గాయత్రీ దేవి దర్శనము అయ్యేది. ఆమె భవిష్యద్వాణి ఎల్లప్పుడు సత్య మయ్యేది.

“రంగాపూర్” కు చెందిన శ్రీమతి సరళాదేవి చౌదరిగారి పెక్కు సంతానము మృత్యు వాతబడిరి. ఒక్క కుమారుడు కూడా జీవించనందువలన ఆమె కడు దుఃఖితయైనది. ఆమెకు గాయత్రీ ఉపాసన

నేర్పబడినది. ఆమె గాయత్రీ మంత్రమును తనదిగా జేసుకుని ముగ్గురు కుమారుల మాతగా సుఖము నొందినది.

స్త్రీలు, పురుషులు, నర, నారీమణులిద్దరూ, వేదమాత గాయత్రీ యొక్క పుత్రికా పుత్రులు. ఇద్దరూ గాయత్రీ మాతకు నేత్రజ్యోతులు. ఆమె ఎవరినీ భేద భావంతో గమనింపదు. తల్లికి పుత్రుని కంటే పుత్రికపై వాత్సల్యము మెండు. వేదమాత గాయత్రీ సాధన పురుషులకంటే స్త్రీలకు అధిక సులభము. అధిక శీఘ్ర ఫలదాయిని.

స్త్రీలకు గాయత్రీ ఉపాసనకు ఆధికారము

ఋగ్వేదంలోని 'ఋషిక' ల యొక్క సూచీ బృహద్దేవతా 24వ అభ్యాసంలో ఈ విధంగా నున్నది.

ఘోషా గోధా విశ్వవారా, అపాలోపనిషన్నిత్
బ్రహ్మజాయా జహుర్నామ అగస్తస్య స్వసాదితి
ఇంద్రాణి చేన్ద్రమాతా చ పరమా రోమశోర్వశీ
లోపాముద్రా చనద్యశ్చ యమేనారీ చ శాశ్వతీ
శ్రీర్లక్ష్మీ: సార్పరాజ్ఞా వాక్శ్రద్ధా మేధా చ దక్షిణా
రాత్రి సూర్యాచ సావిత్రీ బ్రహ్మవాదిన్యఈ: రితః।

అర్థము : - ఘోషా, గోధా, విశ్వవారా, అపాలా, ఉపనిషత్తులు, జహు, ఆదితి, ఇంద్రాణి సరమా, రోమశా, ఊర్వశి, లోపాముద్ర, యమీ, శాశ్వతీ, సూర్యా, సావిత్రీ మొదలైన వారందరు బ్రహ్మవాదినులు.

పురుషుల మాదిరే స్త్రీలు గూడా యజ్ఞములు చేస్తారు. చేయిస్తారనడాని ఈవిధంగా అనేక ప్రమాణాలున్నాయి. వారు యజ్ఞవిద్య, బ్రహ్మ విద్యలలో పారంగతులు. అనేక మంది నారీమణులు ఇందులో తమ తండ్రికి, భర్తకు మార్గదర్శనము గావించారు.

తైత్తిరీయ బ్రాహ్మణంలో “సోమ” ద్వారా “సీతా సావిత్రీ” ఋషికలకు మూడు వేదములు ప్రసాదించే వర్ణన విస్తారపూర్వకంగా వస్తుంది.

తంత్రయౌ వేదా అన్యస్మజ్యంత అధహా సీతాం సావిత్రీ
సోమరాజస చక్రమే-యస్మాఉహత్రీన్ వేదాన్ ప్రదదౌ।

ఏ విధముగా సోమ, సీతా, సావిత్రులకు మూడు వేదము లోసగినాడో యీ మంత్రములో చెప్పబడినది.

ప్రాచీనకాలంలో స్త్రీలు గృహస్థాశ్రమములను నడిపేవారు. మరియు బ్రహ్మ పరాయణులు గూడా. ఈ రెండు తమ తమ కార్యక్షేత్రాలలో నిర్వహించేవారు.

శతపథ బ్రాహ్మణములో యాజ్ఞవల్క్య ధర్మపత్ని మైత్రేయి బ్రహ్మ వాదినిగా చెప్పబడినది.

తయోర్హమైత్రేయీ బ్రహ్మవాదినీ భభూవః ।

పుర్వకాలంలో అనేక సుప్రసిద్ధ బ్రహ్మచారు ఉన్నారు. వారి ప్రతిభ, విద్యత్తు నలుదిక్కులా కీర్తి వ్యాపించింది. మహాభారతంలో ఇటువంటి బ్రహ్మచారిణులు అనేకమంది వర్ణన నీయబడినది.

భారద్వాజస్య దుహితా రూపేణా ప్రతిమా భువి ।

శృతావతీ నామ విభోకూమారీ బ్రహ్మచారిణీ ॥

-మహాభారతం శల్యపర్వం. 4-12.

భారద్వాజునకు శృతావతీయను కుమార్తె కలదు. ఆమె బ్రహ్మచారిణి కుమారియను శబ్దంతో పాటు బ్రహ్మచారిణీ యను శబ్దమును జోడించుటకు అర్థము ఆమె అవివాహిత యనియూ, వేదాధ్యయనం జేయునదని.

అత్రైవ బ్రాహ్మణీ సిద్ధా కౌమారబ్రహ్మ చారిణీ।

యోగయుక్తా దివంమాతా, తపః, సిద్ధాః తపస్విణీ॥

-మహాభారతం శల్యపర్వం- 54-6

యోగ సిద్ధిని పొంది కుమారీగా నున్నపుడే వేదాధ్యయనం గావించే తపస్విని 'సిద్ధా' యను పేరుగల బ్రాహ్మణికి ముక్తి ప్రాప్తించినది.

మహాత్మా శాండిల్యుని పుత్రి శ్రీమతియై యుండెను. ఆమె వ్రతధారిణి. వేదాధ్యయనమందు నిరంతర ప్రవృత్తి గలిగినది. అత్యంత కఠిన తపస్సొనరించి ఆమె దేవబ్రాహ్మణ పూజిత యైనది. స్వర్గప్రాప్తి పొందినది.

అత్రసిద్ధా శివానామ బ్రాహ్మణీ పాదపారగా ।

ఆధిత్య సకాలావేదాన్ లేభేసద్ దేహమక్షయమ్ ॥

-మహాభారతం- ఉద్యోగపర్వం- 180-18

'శివా' యను పేరుగల బ్రాహ్మణి వేద పారంగతురాలు. ఆమె అన్ని వేదముల నభ్యసించి మోక్షపదమును పొందినది.

మహాభారతంలోని శాంతి పర్వమందు 310 అధ్యాయములో "సులభా" పేరుగల బ్రహ్మవాదినీ. సన్యాసిని యొక్క వర్ణన కలదు. ఆమె జనక మహారాజుతో శాస్త్రార్థము గావించినది. ఈ ఆధ్యాయంలో 82వ శ్లోకములో '8సులభ' తన పరిచయము గావించుకుంటూ ఇటుల వచించినది.

ప్రవధానోనామ రాజర్షివ్యక్తం తే శ్రోతమాగతః ।

కులే తస్య సముత్పన్నా సులభాం నామ విద్ధిమామ్ ।

సాహం తస్మిన్ కులేజాతా భర్తర్యసతి మద్విధే ।

వినీతా మోక్ష ధర్మేషు ధరామ్యేకా మునివ్రతమ్ ॥

-మహాభారతం శాంతిపర్వం -20

నేను సుప్రసిద్ధ క్షత్రియ కులములో నుద్భవించిన 'సులభా' ను నాకు తగిన భర్త దొరకనందున నేను గురువులనుండి శాస్త్రాధ్యయనమును అభ్యసించాను. సన్యాసమును స్వీకరించాను. అని చెప్పినది.

పాండవపత్ని ద్రౌపది విద్వత్తును వర్ణిస్తూ, శ్రీ ఆచార్య ఆనందతీర్థుల వారు (మధ్వాచార్యులు) "మహాభారత నిర్ణయము" లో నిటుల ఉల్లేఖించారు.

వేదాశ్చోయుత్తమ స్త్రీభిః కృష్ణాద్యాభి రిహాఖిలః ।

అర్థము : - ఉత్తమ స్త్రీలు కృష్ణ (ద్రౌపది) వలె వేదముల నభ్యసించవలె.

బ్రహ్మ చర్యేణ కన్యాయువాన్ విన్దతేపతిమ్ । - ఆధర్వణవేదం- 11-6-12

అర్థము : - కన్య బ్రహ్మ చర్యానుష్ఠానము గావించుతూ దాని ద్వారా అర్హమైన పతిని పొందును.

మహర్షి గార్గాయణాచార్యుల వారు ప్రణవ వాదములో నిటుల నుడివినారు.

బ్రహ్మచారిణాం చ బ్రహ్మ చారిణీభిః సహవివాహ ప్రశస్యోభవతి ।

అర్థము : - బ్రహ్మచారుల వివాహము బ్రహ్మచారిణులతో జరుగుట ఉచితము. ఏలనన జ్ఞానము మరియు విద్య మొదలైన వాటి దృష్టికోణమునుండి సమానులయినందున వారు సుఖులు, సంతోషులుగా నుండెదరు. మహాభారతం లో కూడా యీ భావము బలపరచబడినది.

యథోరేవ సమంవిత్తం యయోరేవ సమంశృతమ్ ।

తయోర్మైత్రీ వివాహశ్చ నతుపుష్ట విపుష్టయోః ॥

-మహాభారతం -1-131-10

ఎవరి ధనము, జ్ఞానము సమానంగా నుంటుందో, వారితో మిత్రత్వము వివాహము ఉచితము. న్యూనాధికము (ఎక్కువ, తక్కువ) లుండవు.

యాః కన్యా యావచ్చతుర్వింశతివర్షమా యుస్తావద్ బ్రహ్మ చర్యేణ జితేంద్రియ తథా సాంగో పాంగ

వేదవిదా ఆధీయతే తా మనుష్యజాతి భషికా భవంతి ॥

అర్థము : - ఏ కన్య అయినా 24సం॥ వయస్సు వరకు బ్రహ్మచారిణిగా నుండి వేద విద్యను సాంగో పాంగంగా అభ్యసించిన యెడల, ఆ కన్య మనుష్య జాతిని శోభింప జేస్తుంది.

విద్యాధ్యయనము గావించుటకొరకు ఎపుడు స్త్రీలకు పురుషులవలె అవకామిచ్చెదరో, అపుడు ఈ దేశంలో స్త్రీలు గార్గీ, మైత్రేయీల వలె విదుషీ మణులవుతారు.

ఈరోజున స్త్రీలను శాస్త్రాధ్యయనము చేయకుండా నిరోధించుచున్నారు. ఆరోజులలో ప్రస్తుతమున్న ప్రతిభంధమున్న యెడల యాజ్ఞవల్క్యుని, శంకరుల వారిని పోటీ చేయగల స్త్రీలెలా ఉండగలిగారు ? ప్రాచీన కాలంలో ఆధ్యయనం చేయ్యడం నర నారులిద్దరకు సమాన అవకాశములుండేవి.

స్త్రీలు యజ్ఞబ్రహ్మలుగా నున్నారనుటకు ఉపాధ్యాయులుగాను, ఆచార్యులుగా నుండు వారనుటకు ప్రమాణాలు వున్నాయి. ఋగ్వేదంలో స్త్రీలను సంబోధిస్తూ, నీవు ఉత్తమ ఆచరణ ద్వారా బ్రహ్మ పదమును పొందగలవు. అని చెప్పబడినది.

ఆచార్య స్త్రీ ఆచార్యాణీ పుంయోగ ఇత్యేవ ఆచార్యస్వయం వ్యాశ్యాయీ ।

అర్థము : - స్త్రీ వేదములకు ప్రవచనము జేయుచున్నందున ఆచార్య అనబడుచున్నది.

ఆచార్య లక్షణములను మనువు ఇలా వచించారు -

ఉపనీయతు య: శిష్య వేదమధ్యాపయేద్ ద్విజ: ।

సంకల్పం సరహస్యం చ తమా చార్య ప్రచక్షతే ।

శిష్యునకు యజ్ఞోపవీత సంస్కారము గావించి కల్ప సహిత, రహస్య సహిత వేదము నెవరు నేర్పెదరో వారిని ఆచార్యుడనెదరు.

ఇతి వ వనేనాపి స్త్రీణాం వేదాధ్యయనాధికారో ధ్వనిత: ।

అర్థము : - దీనివలన స్త్రీలకు వేదాధ్యయనము గావించుటకు అధికారము వున్నదని విదితమౌతుంది.

పైన చెప్పబడిన ప్రమాణములను పరిశీలించిన పాఠకుడు స్త్రీలకు గాయత్రీ ఉపాసన చేయుటకు అధికారము వున్నదా? ఉచితమా కాదా ? అని ఆలోచించుగాక.

స్త్రీలకు వేదాధి కారము లేదా?

గాయత్రీ స్త్రీలు జపించవలెనని గాని, జపించకూడదని కాని విధినిషేధములు ఎచ్చటను లేవు. స్త్రీలు వేదమంత్రములు ఉచ్చరించరాదనినచో, గాయత్రీ కూడా వేదమంత్రమే కనుక గాయత్రీని ఉచ్చరించటకు కూడా అధికారము లేకుండవలె. స్త్రీలకు వేదాధికారము లేదను నిబంధన వేదములలో లేదు. వేదములలో కొన్ని మంత్రములు స్త్రీలద్వారా ఉచ్చరింపబడతాయి. ఆ మంత్రములు స్త్రీలే ప్రయోగించవలె అనునది స్పష్టమగుచున్నది. గమనించండి.

ఉదసౌ సూర్యోఆగాద్ ఉదయం మామకో భగః అహా ।
తద్వీద బలా పతిమభ్యసాక్షి విషా సహి ॥
అహం కేతురహ మూర్ధాహముగ్రా వివాచనౌ
మమేదను కృతుంపతిః సేహాజ్యాయా ఉపాచరేత్ ॥
మమపుత్ర శత్రుహణేధే- మేదుహితా విరాట్ ।
ఉతాహ మస్మిజం జయపత్యై వేశ్లోక ఉత్తమః ।

సూర్యోదయంతో పాటు నా సౌభాగ్యము కూడా పెంపొందుగాక, నేను పతిదేవుని పొందెదను గాక. నేను వేదము వలన తేజస్వినై ప్రతిభాశాలినైన శక్తినగుదును గాక, నా పతిదేవుడు జ్ఞానకర్మల అనుకూల కార్యము లొనరించుగాక, నా పుత్రుడు అంతరబహిర్ శత్రువులను నశింపజేయు గాక, నా పుత్రిక తన సద్గుణములచే ప్రకాశించు గాక, నేను ఆచరించు కర్మల వలన నాపతిదేవుని యశస్సు అభివృద్ధి చెందునుగాక.

-ఋగ్వేదము. 10/129/2/3.

“త్రయంబకం యజామహే సుగంధిం పతివేదనమ్.
ఉర్వారుక మివ బంధనాదితో మృక్షీయ మామృత ।

మేము కన్యలము. ఉత్తమ భర్తను ప్రసాదించు పరమాత్మను యజ్ఞము చేయించున్నాము. ఈ యజ్ఞము మమ్ములను పితృవంశమునుండి విముక్తిచేయుగాక. పతివంశమునుండి వియోగ మెప్పుడూ కలగకుండుగాక.

-యజుర్వేదము. 3/60.

నేను యజ్ఞాది శుభ అనుష్ఠానములకై శుభ్రమైన వస్త్రాలను ధరింతును. సౌభాగ్యము కొరకు, ఆనంద, ధన,సంతానములకై ప్రసన్నురాలిగానుండెదను.

మనమిద్దరము హృదయ జలము మాదిరి పరస్పరము ప్రేమతో కలిసి ఉంటామని,

విద్వాంసులందరు తెలియగలరు. దేవీ సమూహము మన ఇద్దరి ప్రేమ స్థిరముగా నుండునట్లు దీవించును గాక.

-ఋగ్వేదము. 10/85/47.

స్త్రీ ముఖములనుండి వేదమంత్రము ఉచ్చరించుటకు అనేక ప్రమాణాలు కలవు. వివాహ సమయంలో లాజహో మంత్రములను స్వయముగా కన్యచదువుతుంది.

-పారస్కర్ గృహసూత్రము. 1/5/1/2.

యుద్ధములో స్త్రీలు వీణలపై సామవేద మంత్రమును గానము చేయవలెను అని ఆదేశింపబడినది. -

-ఐతరేయం. 5/6/8.

కన్యకు యజ్ఞమొనరించుటకు, వేదాధికారము స్పష్టముగానీయబడినది.

-మంత్ర బ్రాహ్మణము.1/2/3.

వధువు వేద పారాయణము జేయవలెనని, క్రిందనీయబడిన కొన్ని మంత్రములు సవ్యవైన ఆదేశము నిచ్చుచున్నది.

బ్రహ్మపరం యుజ్యతాం బ్రహ్మపూర్వ బ్రహ్మంతో మధ్యతో ।

బ్రహ్మసర్వతః అనావ్యాధాందేవ పురాంప్రపద్య శివాస్యోనా పతిలోకే విరాజ

॥

హే వధూ ! నీముందు వెనుక, మధ్య, చివరలలో సర్వత్ర వేదవిషయ జ్ఞానముండును గాక. వేదజ్ఞానమును పొంది, అట్లు నీ జీతము గడుపుదువు గాక. మంగళమయివై , సుఖదాదాయిని వై, స్వస్థురాలి వై, పతిగృహమందు విరాజిల్లి నీ సద్గుణముతో ప్రకాశించెదవు.

-అధర్వణవేదము. 14/1/64.

హే స్త్రీ ! నీవు శ్రేష్టమైన పుత్రులతో, పౌష్టిక పదార్థములను తగిన రీతిలో ఉపయోగించు దానివై బుద్ధిమతి వై, సుఖింతువు గాక. సౌభాగ్యముకొరకు ఈ మంత్రములను పఠింపుము. విద్వాంసులు నీకు భోధించి ఉన్నత ప్రతిష్ఠ నొందుదురుగాక.

-యజుర్వేదము.13/2.

యజ్ఞములేక వేదమంత్రములు లేవని విదితమౌతుంది. యజ్ఞంలో పతిపత్నులిద్దరూ కలిసి యుండుట అవశ్యకము.

సీతా సాధ్యులేనందున రామచంద్రులవారు. స్వర్ణ సీతనుంచి యజ్ఞము చేసిరి. బ్రహ్మకూడా సావి త్రి లేనప్పుడు ద్వితీయ భార్యను గ్రహించ వలసివచ్చెను. యజ్ఞపరిసమాప్తి కొరకు పత్ని అవసరము. స్త్రీ యజ్ఞము చేస్తునందున ఆమెకు వేదాధికారము లేదని ఎటుల చెప్పబడినది.

యజ్ఞో వా ఏష యోఽ పత్నీకః ।

అంటే పత్ని లేకుండా యజ్ఞము సంపూర్ణము కాదు.

అథో అర్థో వా ఏష ఆత్మనః యత్ పత్నీ ॥

అర్థము : - పత్ని పతి యొక్క అర్థాంగి అందువలన ఆమె లేకుండా యజ్ఞము సంపూర్ణముగాదు.

అగ్ని హోత్రస్య శుశ్రూణా సంధ్యో పాసన మేవచ ।

కార్యంపత్న్యా ప్రతిదినం బలికర్మ చ నై త్యిక్మమ్ ॥

పత్ని ప్రతిదినము అగ్నిహోత్రము, సంధ్యాపాసన, బలివైశ్యము మొదలైన నిత్య కర్మలొనరించుగాక.

-సృతిరత్న.

హోయేకర్తారః స్వస్యా సంభవో పత్నాదయః ।

ఒకవేళ పురుషుడు లేనపుడు కూడా ఒంటరిగా స్త్రీ యజ్ఞమాచరించవచ్చును.

-గదాధరాచార్య.

యజ్ఞసమయంలో యజమాని ఏకారణ చేతనైనా, హజరు కానప్పుడు అతిని పత్నీ, పుత్రుడు, కుమార్తె, గురువు, సోదరుడు వరుసక్రమములో ఎవరైనా ఒకరు ఆ హవనము నాచరించ వచ్చును.

-సృత్యర్థసారము.

ఊర్వశీ, యమ, శచీ, వెుదలైన బుషికలకు ప్రాప్తించిన వేదాధ్యయనము, వైదిక కర్మకాండనాచరించుటయనే ఆర్హతలు శ్రేష్ట స్త్రీలకు కూడా ఉన్నవి.

-సృతిరత్న.

స్త్రీలుకు బ్రహ్మ విద్యాధికారము కూడా కలదు. -యమసృతి.

కాత్యాయనీ, మైత్రేయి, గార్గి మొదలైన వారెలా బ్రహ్మను(వేదములను ఈశ్వరుని) తెలుసుకున్నారో, అటులనే అందరు స్త్రీలు బ్రహ్మ జ్ఞానమును పొందుదురుగాక.

వాల్మీకి రామాయణంలో కౌసల్య, కైకేయి, సీత,తార, మొదలైన స్త్రీలద్వారా వర్ణనలుగలవు.

సంధ్యాకాలే మనః శ్యామదృ ప్రమేష్యతి జానకి ।

నదీచేమాం శుభజలాం సధ్యార్దేవరవర్ణినీ ॥

సంధ్యాసమయమునకు సీత ఈ ఉత్తమ జలపూరిత నదీ తటమునకు సంధ్యార్థ మై తప్పక వస్తుంది.

పురాకల్పేతు నారీణాం మౌంజీబంధర మిష్యతే ।

అధ్యాపనంచవేదానం సావిత్రి వచనం తదా ॥

ప్రాచీన కాలములో స్త్రీలకు మౌంజీ బంధనము, వేదాధ్యయము, గాయత్రీ ఉపదేశము ఇష్టములు.

-యమస్మృతి.

పతిని గూర్చిన దుర్భావమైదైనా కలిగిన యెడల ఆపాప ప్రాయశ్చిత్తము కొరకు 108 గాయత్రీ జపము ఆచరించవలెను.

-వశిష్టస్మృతి12/17.

ఇంత తెలిసిన తదుపరికూడా స్త్రీలకు గాయత్రీ అధికారము లేదనరాదు.

స్త్రీలపై ఈ ఆంక్షలు, లాంఛనము లెందుకు?

గాయత్రీ ఉపాసనకు అర్హము ఈశ్వరుని మాతృదేవిగా భావించి, ఆమె ఒడిలో స్థానము పొందుట, మాతృ సంబంధము అధిక ప్రేమపూర్ణము. ప్రభువును మనమెట్టి దృష్టితో నవలోకించిన మన భావనను బట్టి మనకు జవాబు లభిస్తుంది. ఈశ్వరుని ఒడిలో జీవుడు మాతృభావన తో ప్రవేశించినపుడు నిశ్చయముగా నచట వాత్సల్య పూరిత సమాధానము దొరకును.

స్నేహము, కరుణ, దయ, మమత, ఉదారత, మొదలైన గుణములు స్త్రీలలో అధికముగ ఉండును. బ్రహ్మ కర్మము వామాంగ, బ్రహ్మీ తత్వము, ఆకర్షకమై శీఘ్రముగా ద్రవీభూతము గాంచునది. ఋషులు ఈశ్వరుని మాతృభావనతో ఉపాసించేవారు. భారతీయ ధర్మవలంబులకు వారు సులభ సాధ్యులు.

గాయత్రీ ఉపాసన భారతీయ ధార్మిక నిత్యకర్మగా సంధావందనము ఏ పద్ధతిలో చేసిన, అందులో గాయత్రీ తప్పక ఉంటుంది. న్యాయశీల మాతపిత లెవరు కన్న బిడ్డల విషయంలో భేదభావాన్ని కలిగియుండరు. ఈశ్వరుడు, ధార్మిక కర్తవ్యమాచరించుటకు, ఆత్మకళ్యాణకొరకు, ఉన్న సాధనములలో స్త్రీ పురుషులిరువురకు సమాన సౌకర్యాన్ని కలిగించాడు. ఈ సమానత్వము ఉచితము, ప్రమాణసిద్ధము.

ప్రాచీన కాలంలో స్త్రీలకు సముచిత స్థానము కలదు. కాని ఆ స్త్రీనే హేయమైనదనీ, పతితయని, త్యాజ్యగా, అనధికారిగా ఒకప్పుడు జాతి సామూహికంగా నిర్ణయించేది. స్త్రీల మానవోచిత అధికారములపై దురాక్రమణ సలిపినది. ఆమెను విద్యావిహీనను, శక్తి హీనను చేసి లజ్జపడునట్లు చేసినది. తత్ఫలితముగా సమాజమునకు ఉపకారి కాకుండా తన రక్షణ(ఆత్మరక్షణ) కొరకు ఇతరుల దయా దాక్షిణ్యములపై బ్రతక వలసి వచ్చినది.

ఈ రోజున భారతనారి, పశుపక్షుల మాదిరి పెంపకపు స్థితికి చేరినది. ఆలోచనా విధానంలోని వక్రత మధ్యకాలంలో సామంత రాజుల అహంకారముతో ఉత్పన్నమైనది. ప్రాచీనకాలంలో భారతనారి అన్ని రంగములలో పురుషులతో పాటు సమకక్ష్యలో ఉండేది.

రథచక్రములు రెండు సరిగా నున్నప్పుడే సమాజ శకటము ఉత్తమంగా నడిచేది. ఇప్పుడొక చక్రము క్షతమైనందున రెండవ చక్రమునకు తొట్రుపాటు కలిగినది. ఈ ఆవశ్యకత మనదేశమును, జాతిని పతనోన్ముఖము గావించినది. ఈ పతనము ఊహాతీతము.

మన భారత వర్షము లో ఒకానొక సమయములో స్త్రీలను నికృష్టులుగా పరిగణించేవారు. యూరోపు దేశంలో కూడా అదేకాలంలో స్త్రీలకు, గడ్డి, మొదలైన జడ పదార్థములకు వలె , ఆత్మ లేదని తలంచారు. ఇచట కూడా అట్టి భావన ప్రబలింది. స్త్రీలను గురించి ఇట్లు చెప్పబడింది.

నిరింద్రయాహ్య మంద్రశ్చ, స్త్రీయో2నృతమితి స్థితి: ।

అర్థము : - స్త్రీలకు ఇంద్రియములుండవు, వారు మంత్ర రహితులు,అసత్య స్వరూపిణులు.

స్త్రీలను డోలులా(వాయిద్యం)మూర్ఖురాలిగా, పశువుగా, శూద్ర సమానురాలిగా దండ యోగ్యమని చాటిచెప్పే విధాన మిట్లున్నది.

పౌంశ్చాల్యాచ్చల చిత్తచ్చవై స్నేహ్యోచ్చ స్వభావత: ।

రిక్షితా యత్ర తోవీహ భర్తు ష్యేతా వికుర్వతే ॥

అర్థము : - స్త్రీలు స్వభావత: వ్యభిచారిణులు, చంచలచిత్తులు, ప్రేమశూన్యులై ఉంటారు. వారిని అప్రమత్తతతో కనిపెట్టి ఉండవలెను.

స్త్రీ పురుషులు కలసి ఒక పూర్ణాంగము. ఇందులో ఒకటి లుప్తమైనది,రెండవది అసంపూర్ణము. ఈ రెండు అర్థాంగములూ కలసి ఒక పూర్ణాంగము. భారతీయ ధర్మంలో నరనారులను అవిచ్ఛిన్నాంగములుగా భావిస్తారు.

సంతానము ఆత్మ సమానము. పుత్రికా, పుత్రులిరువురు సమానులే. పురుషుడు ఒంటరిగా కాడు. పత్ని,సంతానము కలసి స్వయంపురుషుడు అగును. -మనుమ 10/45జ

ఈ పరిస్థితిలలో పరమేశ్వరుని వాణీయగు వేదజ్ఞానమును స్త్రీలు పొందుటకు వీలు లేదనుట ఉచితముకాదు. ఇతర మంత్రములకు వలె గాయత్రీ మంత్రమునకు కూడా వారికి అధికారమున్నది.

ఈశ్వరుని మనము నారీ రూపములో, గాయత్రీ రూపములో ఉపాసిస్తాము. మరల నారీ జాతిని , పతితగా, అంటరాని దానిగా, అనధికారిణిగా పరిగణించుట ఎంతవరకు ఉచితము? దీనిని గూర్చి మనము స్వయంగా ఆలోచించవలెను.

స్త్రీలకు వేదాధికారము లేకుండా చేసినందున, స్వభావ సిద్ధముగా వారిలో హీన భావన ఉద్భవిస్తుంది. ఇది దుష్ఫరిణామానికి దారి తీస్తుంది. వర్తమాన కాలంలో అధికాంశం పురుషులకు కూడా వేద పరిచయంలేదు. పైగా వేదములను గురించి అసంబద్ధమైన వంకరబెంకర భావాలు వెలిబుచ్చుతారు. అనధికార ప్రతిపాదనలు చేస్తారు.

వేదజ్ఞానములు స్త్రీపురుషు లిరువురకు కూడా పరమేశ్వరుడు తన సంతానమునకు ఇచ్చు సందేశమును వినుటకు,ఆటంకము కలిగించుట ఈశ్వర ద్రోహము. వేద భగవానుడు స్వయంగా ఇటుల వచించాడు-

సమానోమంత్ర: సమితి సమానీ సమానంమన: సహచిత్తమేష్యమ్ ।

సమానమస్త్ర మభిమంత్రయేవ: సమానేనవోహవిషా జుహోమి ॥

అర్థము: - ఓసమస్త నారీ నరులారా ! మీ కొరకే మంత్రములు సమాన రూపములో ఈయబడినవి. మీ పరస్పర ఆలోచనలుకూడా అట్లే సమానరూపంలో ఉండుగాక, మీ మనస్సులు, చిత్తములు సమానంగా

కలసి యున్నవి. నేను మీ ఇద్దరికీ సమానంగా మత్రోపదేశము చేయుచున్నాను. సమానరూపంలో గ్రహణ యోగ్య పదార్థము నొసంగుచున్నాను.

పండిత మదనమోహన మాలవ్యా నిర్ణయము.

స్త్రీలకు వేదమంత్రాధికారమున్నదా? లేదా? ఈ ప్రశ్న పై కాశీలోని పండితుల మధ్య వివాద మేర్పడినది. కాశీలోని హిందూ విశ్వ విద్యాలయములోని వేద విభాగమునందు కళ్యాణి అను పేరుగల విద్యార్థిని ప్రవేశానికి దరఖాస్తు పేట్టుకున్నది. అప్పటి ప్రచారములోనున్న సంప్రదాయము ప్రకారము అమె దరఖాస్తు ను తిరస్కరించినారు.

ఈ విషయమైన పత్రికలలో వివాదము చెలరేగినది. ఆర్యసమాజము తరుపున ఒక డెప్యూటీషన్ విశ్వ విద్యాలయాధికారులను కలసినది. దేశమంతటా ఈ సమస్యపై చర్చ జరిగినది.

చివరకు విశ్వవిద్యాలయపు మహామనీషి మదన మోహన వాలవ్యా అధ్యక్షతన ఈ ప్రశ్నను పరిశీలించుటకు ఒక కమిటీ నియమింపబడినది. ఆ కమిటీలో ప్రసిద్ధి చెందిన విద్వాంసులున్నారు. ఆ కమిటీ ఈవిషయాన్ని గురించి వివేకంతో “స్త్రీలకు పురుషులవలె వేదాధికారమున్నది” అని నిష్కర్షగా చెప్పినారు. ఈ నిర్ణయ ఫిబ్రవరి 1946, అగష్టు 11వ తేదీన సనాతన ధర్మాన్ని ప్రాణప్రదంగా భావించే శ్రీమదన మోహన మాలవ్యా గావించారు. కళ్యాణి వేదవిభాగంలో చేర్చుకొనబడినది. “స్త్రీలు కూడా పురుషుల వలెనే వేదాధ్యయనము చేయగలరు” అని నిర్ణయించబడినది. మాలవ్యా జీ గారి ఉనికి సనాతన ధర్మంలో ప్రసిద్ధమైనది. అట్టి మహావ్యక్తులచే ఈ ప్రశ్నకు సమాధానము లభించినప్పటికీ, సామూహిక యుద్ధమొనర్చుటకు కొందరు సిద్ధపడి, స్త్రీలకు గాయత్రీ అధికారము లేదంటున్నారు. వారి బుద్ధిని మనమే మనగలము?

పండిత మదన మోహన మాలవ్యా సనాతన ధర్మానికి ప్రాణము వారి శాస్త్రజ్ఞత, విద్యత్తు, దూరదర్శకత్వము, ధార్మిక దృఢత్వమును గురించి ఎట్టి సందేహములేదు. మహాపండితులు, ఇతర అనేక ప్రామాణిక విద్వాంసులు, పరామర్శించి, నిర్ణయంపై వెలిబుచ్చు వారి మూర్ఖధర్మాన్ని తొలగించుట కా బ్రహ్మకైనా కష్టమే.

స్త్రీలు అనధికారిణులు కారు.

ఇప్పుడు కూడా అనేకమంది మహానుభావులు స్త్రీలకు గాయత్రీ అధికారము లేదంటున్నారు. అటుంటి వారి కళ్ళు తెరిపించుటకు కొన్ని ప్రమాణాలను ఇందు పొందుపరచబడినవి. మొండి పట్టుదలతో వాదించువారి వాదమునకు అంతుండదు. తన మాటలను నెగ్గించు కోవాలనే మూర్ఖపు పట్టుదల వ్యక్తులకు శోభనివ్వదు. **వివేకవంతుల సిద్ధాంతము సత్యము. అవివేకులు మనము వచించినదే సత్యము అని సిద్ధాంతీకరించుట వితండవాదము వీడరు.**

మేధతో ఆలోచించు వ్యక్తులు ఏకాంతములో కూర్చొని ఈ క్రింది ప్రశ్నలను వేసుకొనవలెను.

1. స్త్రీలు గాయత్రీ ఉపాసనకుగాని, వేదమంత్రములభ్యసించుటకుగాని అనర్హులైతే - ప్రాచీనకాలంలో ని

వేదమంత్ర ద్రష్టలు ఋషికలు ఎట్లు కాగలిగారు?

2. స్త్రీలు వేదాధికారులు కానట్లయితే- యజ్ఞములు మొదలైన ధార్మిక కృత్యములలో షోడశ సంస్కారములతో వారినెందుకు భాగస్వాములుగా సమ్మేళిత మొనరించినారు?
3. వివాహాది సమయములలో స్త్రీల ముఖమునుండి వేదమంత్రోచ్ఛారణ ఎందుకు చేయిస్తారు?
4. వేదమంత్రములు లేకుండా - నిత్యసంధ్యా హవనములు నెట్లు స్త్రీలు నిర్వహిస్తారు?
5. స్త్రీలు ఆనాధికారిణులైతే, అనసూయ, అహల్య, అరుంధతీ, మైత్రేయి, మదాలస మొదలైన అగణిత స్త్రీలు వేదశాస్త్ర పారంగతులెట్లు యినారు.
6. జ్ఞానము, ధర్మము, ఉపాసన మొదలైన అధికారములనుండి తెలివిగల వారిని వంచించుట అన్యాయము, చేయిట, పక్షపాతము కదా ?
7. స్త్రీలను ఆధ్యాత్మిక దృష్టినుండి మరల్చిన వారికి జన్మించే సంతానము ధార్మికులగుదురా?
8. స్త్రీ పురుషులని అర్థాంగి యైనపుడు, సగము అంగము అధికారము కలిగి, సగభాగము అనధికారి ఎట్లు అగును?

ఈ ప్రశ్నలపై ఆలోచించిన యెడల ప్రతివ్యక్తి కూడా స్త్రీల పై ఆంక్షలు విధించుట న్యాయ సమ్మతము కాదని అంతరాత్మ జవాబిస్తుంది. మాకు వందలకొద్ది స్త్రీ మాతల తో పరిచయమున్నది. వారు వేదమాత గాయత్రిని ఉపాసించి మంచి ఫలితాన్ని పొందారు. ఆత్మ స్త్రీ కాదు, పురుషుడు కాదు. ఆత్మ విశుద్ధ బ్రహ్మ జ్యోతి- యొక్క ప్రకాశపు రవ్వ. ఆత్మిక ప్రకాశానికి గురువు అత్యావశ్యకము. సాధనా క్షేత్రమందు ఆత్మలన్నియు సమానమే. లింగభేదన్న ననుసరించి అయోగ్యతను ఆరోపించి చెంప దెబ్బ వేయకూడదు.

స్త్రీలలో ధార్మిక తత్వము ఎక్కువగా ఉంటుంది- కార్య క్షేత్రము బహు సరళము, సుగమము, సాత్వికము. గృహమునందే కార్యము జరిగినప్పటికి అందుసేవ చేయిట అనునది అధికముగా ఉంటుంది. వారు ఆత్మనిగ్రహము కలిగియుంటారు. వారి దినచర్య సత్వగుణ ప్రధానంగా ఉంటుంది. స్త్రీ మనోభూమికలో ధార్మిక బీజాంకురము శీఘ్రంగా నాటుకుంటుంది, పుష్పిస్తుంది, ఫలిస్తుంది. అవకాశం ఉన్న కారణంగా గృహంలో పూజ, ఆరాధన నియమ పూర్వకంగా చేయగలుగుతుంది. తన బిడ్డలపై ధర్మిక సంస్కారము యొక్క ప్రభావం శ్రేష్టంగా ప్రసరింప జేయగలదు.

మేము చాలా ఎక్కువగా శోధించాము, ఆలోచించాము. స్త్రీలు కూడా గాయత్రోపాసనకు ఆర్ఘ్యాలని విశ్వసము కలిగినది. వారు కూడా గాయత్రీ మాత ఒడిలో నుండుటకు, మాతృదేవి చేలాంచలమును పటుకొనుటకు, ఆమె స్తన్య పానమునకు సంపూర్ణాధికారము కలవారే.

గాయత్రి ఉపాసనవలన ముక్తి పొందుటయేకాక , తమ పుణ్యశక్తి వలన కుటుంబ ఆరోగ్యము, సౌభాగ్యము, సుఖశాంతులు, వృద్ధి చెందుటకు తోడ్పడుతారు.

గాయత్రీ ని స్వంతము చేసుకొనే స్త్రీలు దేవీ స్వరూపిణి లౌతారు. వారి దివ్య గుణములు ప్రకాశించును. వారికి సర్వత్రా ఆదరణ ప్రాప్తిస్తుంది.

-----Swasti